

[Leif Hermann]

sen nu har stået og sagt, at sanering af studiegæld ikke hører hjemme i gældssaneringsafsnittet i konkursloven. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at da vi vedtog de bestemmelser i konkursloven i 1984, vidste vi, at studiegæld kunne komme ind under disse bestemmelser, og nu vil jeg gerne spørge fru Inger Stilling Pedersen og fru Birgith Mogensen, hvorfor Kristeligt Folkeparti og CD stemte for de bestemmelser dengang, når de nu mener, at studiegæld ikke hører hjemme i konkursloven.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

At mange efter endt studium står i en aldeles katastrofal økonomisk situation både som arbejdsløse og som arbejdende, er der efterhånden en meget bred erkendelse af. De beklagende ord har været mange og forståelsen stor, hver gang vi har diskuteret det – i alle tilfælde på det verbale plan. Men indtil nu har der jo ikke været så meget hjælp at hente, når man taler om handling. Konkursloven har ikke fungeret efter sin hensigt. Det er der mange der allerede har været inde på i dag og har erkendt.

Øst for Storebælt har der slet ikke været meget hjælp at hente. Selv folk med meget store gældsposter og en forholdsvis lille indtægt uden udsigt til en større er blevet nægtet gældssanering, bl.a. under henvisning til den helt groteske påstand, at ansøgeren måske en dag kunne ende som skoleinspektør. Ja, man tager sig til hovedet og spørger, hvor mange folkeskolelærere der mon ender som skoleinspektører.

Socialdemokratiets forslag præciserer, at de gældende regler om gældssanering også skal dække studiegæld, sådan som lovens intentioner var. Og derfor skal lovforslaget hjælpe til med at ændre praksis.

VS støtter denne hensigt. Vi skal præcisere, at det må ligge helt klart, at der i bedømmelsen af, om en gæld kan betragtes som uerholdelig eller ej, må indgå sociale og individuelle overvejelser, således at en families totale situation tages i betragtning ved gældssanering. Det er uholdbart, at de gældsramte skal leve på et levestandard, der ofte ligger under varig bistandshjælp.

Det er også umenneskeligt og forkasteligt i et samfund som vores, at mange må vælge imellem, om de skal betale af på deres stu-

dielån eller de skal få et barn eller et barn til. Det er faktisk den barske hverdag for mange. Efter vores mening burde de gældsramte have et levestandard, der svarede til en faglært arbejders gennemsnitsløn.

VS vil medvirke til den bedst tænkelige gældssaneringsordning, som der kan skabes et politisk flertal for, og vi er selvfølgelig derfor positive over for de socialdemokratiske tanker. Vi har jo knap nok haft tid til at læse det radikale forslag igennem, da vi lige har set det. Men som jeg forstod af hr. Estrups ord, supplerede det de intentioner, der ligger i Socialdemokratiets forslag, og det synes jeg er godt.

Regeringens forslag har vi jo heller ikke haft meget tid til at diskutere igennem, men så vidt jeg har kunnet se ved at læse i pressen og ved lige at skimme det, er det helt utilstrækkeligt og vil indebære, at de studiegældsramte stadig væk skal leve på et eksistensminimum i tilbagebetalingsperioden, og at der kun skal ske en eftergivelse af studiegæld i helt håbløse tilfælde, hvilket betyder, at de menneskelige og sociale konsekvenser af at have studiegæld stadig vil være katastrofale.

VS mener, at et gældssaneringsforslag, som virkelig hjalp, burde indeholde følgende punkter: der burde foretages en rentesanering, så renterne bringes i overensstemmelse med de billige statslån. I den forbindelse kan jeg se, at de Radikale siger, at rentebyrden skal være mindre, så det er jo godt. Vi mener, at ingen gældsramte skal tvinges til at betale af på studiegæld i mere end 10 år. Der siger de Radikale, så vidt jeg kan se, 15 år.

VS mener, at tilbagebetalingen skal tage sit udgangspunkt i, at den færdiguddannede også i tilbagebetalingsperioden skal kunne opretholde en rimelig levestandard. Derfor mener vi, at der først skal ske tilbagebetaling, når skyldneren når op på et levestandard, der svarer til en faglært arbejders.

Ole Espersen (S):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for den venlige modtagelse, vort forslag har fået. Det er klart, at der er et flertal, der i princip går ind for, at der nu skal ske en sanering af studiegælden. De problemer, der rejser sig, kan godt være komplicerede og vanskelige at løse, men der er ingen tvivl om, at